

PU v/BB -Mundtlig beretning til Generalforsamlingen 2019 (marts)

”Lad os gå baglæns ind i fremtiden” – så vi kan se, *hvor* vi har været og *hvad* vi kommer af. Det kræver *mod* at gå baglæns. *Mod* til at engagere sig, blande sig og sige sin mening højt. *Baglæns*, fordi man så *ikke* har fokus på tilfældige indskydelser her og nu, som f.eks. skolereformen. *Sådan* sagde professor **Svend Brinkman** i sin nytårstale. En fantastisk rammende vinkling på vores profession og skole.

OG det er tilsyneladende de politiske *strømninger*, der har ansvaret for Folkeskolen og *ikke* lærerne. Her er man selvsagt *ikke* gået baglæns, *men* har grebet og forfulgt tidens trend i *bl.a.* New Public Management.

Ja, det kræver *mod* fra **politisk side** at kigge bagud og højlydt *erkende*, at korstoget mod folkeskolen, *som* resulterede i skolereformen, *ikke* har virket efter hensigten. Fremgangen i de Nationale tests, karaktererne ved FA og i trivselsmålingen *er udeblevet*. Der er *ikke* sket en stigning i variation af undervisningen, mængden af bevægelse i skolen eller åben skole.

Hvad der dog *er steget*, er antallet af vikarer, læreres sygefravær og vanskeligheder med rekruttering af uddannede lærere. *Når* man som lærer ikke føler at man har indflydelse på ens dagligdag, *så* tæres der alt for meget på ens professionalisme, *men ligeledes* på ens motivation, glæde og medejerskab.

Fortællingerne fra ”det virkelige liv” er fortsat *absolut* vigtige, når den gode skole og det gode arbejdsliv *for alle* (lærere som elever) skal tydeliggøres. Den gode skole og det gode arbejdsliv effektueres *ikke alene* ved arbejdstidsaftaler, *men også* ved langsigtede økonomiske investeringer.

Så kom en **justeret Folkeskolereform**, hvor ordene Øget Frihed og Styrket Professionel Dømmekraft *er* i fokus. Christiansborg havde blot *ikke mod nok*, til at gå baglæns *længe nok*, og finde afsæt i *endeløse* rapporters konklusioner. *Men* Rom blev jo *ikke* bygget på en dag. Så dette er en justeret genstart for Folkeskolen.

Derfor er visionsdebatten om Folkeskolen og investeringen i Folkeskolen *fortsat* af altafgørende betydning. Billedet af dagligdagen på skolerne skal

fortsat beskrives samt de udfordringer, som vi hver dag står overfor. Der skal skabes en fælles tillid og gøres en fælles indsats *for at løse* udfordringerne for *Fremtiden* Folkeskole.

For **Inklusion** er det af altafgørende betydning, at *alle* elever får et undervisningstilbud, der såvel fagligt, socialt og personligt *kan* tilgodese deres behov. Den øgede inklusion må *ikke* ske på bekostning af kvaliteten på det almene område. Kommuner og skoler *bør have* en strategi og handleplaner for inklusionsprocessen, samt fagligt kvalificeret personale til selve opgaven. Ligeledes *skal* der være en fælles forståelse mellem ledelse og medarbejdere om, hvad målsætningen *er*.

Vellykket inklusion er afgørende for opbakningen til folkeskolen. Det er af *største* vigtighed for, at lærere skal kunne lykkes med den store opgave og, at inklusion er og bliver et *fælles* ansvar på alle planer.

Men *hvordan* kan vi lykkes med inklusionen, når hverdagen er så presset for både lærere og inkluderede elever og økonomien *ikke* er tilstrækkelig? Vi må håbe på, at Christiansborg og politikerne har *mod* til at sætte inklusion øverst på den økonomiske og politiske dagsorden.

Med **Nye Fælles mål** og den øgede frihed, kan vi relancere essensen: Fagfaglig undervisning pakket ind i pædagogik og didaktik, og hvor eleverne lærer det, som er *vigtigt og nyttigt* for den fortsatte dannelsesproces, som udspringer af vores professionelle råderum, dømmekraft og ståsted.

Med **Læringsplatforme** er der i den grad brug for dialog og forventningsafstemning om den *meningsfulde* brug af læringsplatformene. De er i sig selv *ingen* garanti for kvalitativ undervisning, *men er* et pædagogisk redskab.

Kan man forestille sig, at eleverne keder sig lidt, *når/hvis* al undervisning foregår på platformene i 33 ugentlige undervisningstimer? Relationsarbejdet med eleverne "kan også lide et knæk", da det bliver "mig og min skærm" tid i skolen. Forløbene ajour-holdes *ikke* optimalt, så det kræver *ekstra tid* til at "krydstjekke" og tilpasse til den enkelte klasse. Tvungen

brug af Læringsplatforme kan resultere i en *ensretning* af lærerne, men er også en *spændetrøje* for lærerne.

Lad IKEA-effekten råde. Et skønt ord, som betyder: Folk er grundlæggende gladere for noget, de *selv* har været med til at bygge og beslutte. *Vi lærere* ved godt, hvad der virker for *vores* elever.

Jeg vil tillade mig at gå *både* forlæns og baglæns i det kommende år. *Forlæns*, fordi jeg gerne vil se, *hvor* alle tiltag og strømninger kommer fra og bringer mig hen. *Men* jeg vil også forbeholde mig ret til at kunne støve *længst* forgangne værdier og tiltag af, og *måske* bringe dem i spil igen. Dermed vil jeg fastholde retten til også at gå *baglæns* i det nye år.

Tak for ordet.